

Виходить що тижня

в неділю.

Адреса редакції
і адміністрації„Свобода“, Львів,
Ринок 10, П. пов.

Телеф. Редакції: 29-41.

СВОБОДА

СЕЛЯНСЬКА ГАЗЕТА

ПЕРЕДПЛАТА

вносить в краю: мі-
сячно 80 сот., чверть-
річно 2 зол. 20 сот.

В Америці 2 дол. річно.

Зміна адреси 50 сотників.

Повноціне число коштує

20 сот.

Телеф. Друкарні: 29-26.

Вибори на карку.

День 16-го листопада не за горами. А в тому дні відбудуться найтяжчі вибори, які коли-небудь мав наш нарід.

Кожні вибори попереджує своєрідний шум у краю. Перед самими виборами немає дня, щоби в краю не відбувалися великі віча й наради. Всі газети переповнені звідомленнями з виборчого руху. Веселі вістки переплігуються з сумними, а інколи є з чого і посміятись. Взагалі передвиборчий час буває цікавий і підбадьоруючий.

Перед виборами, що мають відбутися 16-го листопада, цього не видно. Крім віч 1-ки не чути про інші масові віча й наради, а в багатьох газетах, навіть польських, не видно й згадки про вибори. Не чуємо й про українські віча або наради.

Віча й наради є дуже тісно звязані з виборами. Не дивниця, що декому здається, що без цього не може бути ніяких виборів, а принайменше не можна без цього мати успіху у виборах. Є такі люди й між українцями і вони такими своїми думками ширять і скріплюють у інших знеохоту до виборів і зневіру до нашого виборчого успіху. А цей погляд є з тої причини дуже шкідливий і в своїй основі є зовсім мильний. Адже кожний знає, що вибори виграються не вічами й нарадами, лише виборчими картками.

Віча й наради потрібні тоді, коли великим масам виборців треба вяснити ту справу, яку вони мають при виборах підтримати своїми картками. А вже найбільше потрібні віча тим, хто хоче закрити сумну правду гарними словами. Нам не потрібно ні одне ні друге. Наш нарід вже добре знає, що значать вибори, і знає, чому він має голосувати, яку справу підтримати й на кого голосувати. В нас вибору немає: або ти є карним членом українського народу і годі голосуєш за єдину українську національну листу, яка має Ч. 11., або ти є прислужником Москви чи хрунь, тоді роби собі, що твоя не-

чиста совість тобі каже. А правди ми не хочемо ні прикривати ні примащувати. Йдемо до виборів так само, як з дня на день боремось за свої права.

Але мусимо тут звернути увагу на одну дуже важну справу. Кажемо, що для виборів віча й наради не конечні. Так, але ніяких виборів не можна перевести без організації. Хоч би те, що до виборів стають мільони виборців і кожний мусить мати приписану законом картку, якою голосує. З тим не булоб труда, колиб у кожній хаті була хоч одна особа грамотна та колиб був для цього відповідний папір і чорнило. А папір мусить бути білий, без ніяких знаків, чистий і навіть не лінійований. На жаль є ще такі українські села (прм. на Поліссі), де на ціле велике село є один-двох грамотних. Отже принайменше оті картки треба заготовити в одному місці і роздати їх нашим виборцям. А навіть цієї простої річі не можна втяти без організації.

Коли досі хто відтягався від політичної організації, то теперішні вибори навчать його, що в майбутньому не сміє цього робити. Помимо теперішніх тяжких умовин ми все таки зробили все, що треба було зробити до виборів. А зробили ми це лише завдяки тому, що все таки в нашому народі є маса свідомих людей, які є зорганізовані і допомогли виконати тяжке завдання. Коли-ж весь наш нарід буде зорганізований, то переводити і найтяжчі вибори буде легкою забавкою.

Завдання і ціль при цих виборах у кожного з нас ясна. Коли хто не знає цього по своїй свідомості, тому підкаже це душевне чуття, але ніхто не буде голосувати собі і своєму народові на шкоду. Натомість є важною справою те, щоби кожний мав картку і не лінувався піти та спокійно вкинути свою картку з ч. 11. до виборчої урни. Цього вже мусять допильнувати на цей раз одиниці, які знають, що то є організація і що значить святий обовязок перед народом і для народньої справи.

Голосуймо на 11-ку.

За почином нашої партії УНДО маємо об'єднання всіх українців і білорусинів у Польщі для виборів до сойму й сенату. В одних виборчих рядах стають об'єднані два братні народи. В одній виборчій лаві стає український селянин, робітник і трудовий інтелігент. Всі класи і стани українського народу без виїмку, всі національні партії подали собі руки, щоби зробити велике національне діло. Ми мусимо бути горді з цього, що власне тепер поветав один український виборчий блок, та ще получився з близьким нам білоруським народом.

Але гордитись цим було би за мало. Ми, українці, не об'єднались для святкування й самохвалення, але для праці, тяжкої і великої виборчої праці. Завидувати будуть цьому об'єднанню сусіди, а тішитись будемо ми щойно тоді, коли в цій виборчій таборі закипить жвава праця й коли та праця звінчається при виборах нашим успіхом.

До цієї побіди нам недалеко. Її добра половина вже за нами, бо ми довели до об'єднання всіх українських партій. Але другу половину праці ще мусимо зробити. Ця друга половина праці полягає в тому, щоби кожний з нас, українців:

1. віддав голос на об'єднану листу „Українського і Білоруського Виборчого Блоку“;

2. доглянув, щоби всі його сусіди, знайомі, родичі, односельчани, всеодно чи муштини чи кінки, пішли до виборчої урни й голосували на ч. 11 Українського і Білоруського Виборчого Блоку;

3. щоби освідомити всіх громадян, що поза листом нашого Блоку ч. 11 немає другої спільної і незалежної української національної листи;

4. щоби освідомити всіх виборців, що ці вибори є великої ваги для нас, українців, бо ними маємо засвідчити, чи маємо право до життя й розвитку.

Тому хай піде всюди жвава виборча праця на місцях. Хай кожний виборець стане працівником для повної побіди нашої виборчої і народньої справи. Хай ніхто не відказується від виборчої роботи і не викручується від того, щоби віддати свій голос на листу ч. 11. Голосувати на цю листу каже кожному з нас наша народня честь і його власне сумління.

Сповнім гідно цей свій громадянський обовязок. Є хвилини в життю народу, де тільки рішучість, праця і громадянська відвага можуть виграти справу. Такою важною хвилиною в життю нашого українського народу є власне отсі вибори до сойму і сенату. Ці вибори ми мусимо виграти! На це й об'єднались ми всі, українці, на це об'єднались ми і з білорусинами.

Киньмо всі наші сили у виборчу боротьбу! Наш виборчий успіх дасть нам підставу до дальших успіхів в нашому народньому життю в майбутньому.

Wyciąg z protokołu wspólnego z dnia 21/X 1930 r. Sąd okręgowy Wydział VI karny we Lwowie w sprawie konfiskaty Nr. 41. czasopisma pt. „Swoboda” z daty Lwów dnia 19/X 1930 r. do Sygn. VI. l. Pr. 254/30 na posiedzeniu niejawnym w dniu 21. października 1930 r. po wysłuchaniu zdania Prokuratora Sądu okręgowego w Lwowie p o s t a n a w i a: uznać za usprawiedliwioną dokonaną dnia 15. października 1930 r. przez Prokuratora Sądu okręgowego we Lwowie konfiskatę czasopisma pt. „Swoboda” Nr. 41. z daty Lwów dnia 19/X 1930 r. zawierającego w artykule pt. „Zde nas ważkyj obowiazok” w ustępie od słów „Ta popry” do słów „roboty” znamiona występku z § 308 uk. zarządzić zniszczenia całego nakładu i wydać w myśl § 493 pk. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma

На вибори!

Вибори — це засіб боротьби за права народу.

Всі українці як один ідуть до виборів і голосують за ЄДИНУ УКРАЇНСЬКУ ЛИСТУ Ч. 11 Як муштини так і жінки мусять сповнити цей свій нетяжкий, а ДУЖЕ ВАЖНИЙ ОБОВЯЗОК

Сміло ідіть до виборів, бо це ВАШЕ ПРАВО.

Вибори Є ТАЙНІ і ніхто не має права питати ні заглядати, яку картку Ви вложите до копєрти при виборчій комісії. Коли би хто намагався це зробити, ЗАТЯМТЕ СОБИ ЙОГО І СВДІКІВ. За це ГРОЗИТЬ ЙОМУ КАРА ВІД 1—5 ЛІТ ТЮРМИ.

Та картка у кожного українця й українки мусить бути 11.

Коли кому забракне друкованої картки, хай дістане чистого білого паперу, витне собі таку розміром картку, як друковані і напише пером 11. Така картка буде важна, щоби лиш не було на ній нічого більше тільки сама цифра 11. Навіть КРАПКИ (точки) НЕ СМІЄ БУТИ крім цифри.

Всі до виборів, всі з КАРТКОЮ ч. 11!

Зарядження церковної влади.

Греко-католицький Митрополічий Ординаріат у Львові оголосив розпорядок, яким поручає всім священикам львівської архієпархії, щоби для упрошення Божого милосердя в тих тяжких часах, які переживає наша церква і нарід, додавали при кожній Службі Божій по три прошення „во время всенародния скорби“, а також відправляли що неділі молебен на ту саму ціль.

Крім того зарядив Митрополічий Ординаріат, щоби дня 1. листопада ц. р. духовенство і вірні здержались від всяких церковних маніфестацій на честь поляглих.

Арештування українських послів і сенаторів.

В останньому часі арештовано б. українських послів Сергія Хруцького і Гр. Тершаківця та б. сенатора В. Бараника. Арештовано також вдруге б. посла Ол. Яворського. Список арештованих б. українських послів представляється тепер так:

3 Українського Клубу: 1) д-р Степан Біляк, 2) д-р Іван Блажкевич, 3) Павло Васильчук, (засуджений на рік вязниці), 4) Олекса Вислоцький, 5) Олекса Дроздовський, 6) Іван Заваликут, 7) Володимир Кохан, 8) Степан Кузик, 9) о. Леонтій Куницький, 10) д-р Дмитро Левицький, 11) Іван Ліщинський, 12) Антін Максимович, 13) Дмитро Паліїв, 14) о. д-р Володимир Пеліх, 15) Гриць Тершаковець, 16) Володимир Целевич, 17) Сергій Хруцький і 18) Олекса Яворський.

3 Радикального Клубу: 1) Семен Жук, 2) Осип Когут, 3) Антін Нивинський, 4) Микола Рогуцький.

Сельроб: Максим Чучмай.

Дикий: д-р Михайло Західний.

3 б. сенаторів арештовані досі: 1) Василь Бараник (УНДО), 2) Сергій Козицький (сельроб), 3) Микола Кузьмін (УНДО) і 4) о. Юліян Та-томир (УНДО).

drukowego. Zarazem wydaje się odpowiedzialnemu redaktorowi tego czasopisma nakaz, by orzeczenie niniejsze umieścić bezpłatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie. Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa przewidziane w § 21. ust. druk. z 17/12 Dzpp. Nr. 6 ex 1863 tj. zasądzenie za przekroczenie na grzywnę do 400 zł. Uzasadnienie: Ogłoszenie drukiem wymienionego wyżej ustępu artykułu ma na celu szerzenie fałszywych wieści, co do przebiegu akcji mającej za cel likwidację sabotaży, aby zaniepokoić publiczne bezpieczeństwo co odpowiada znamionom występku z § 308 uk. Według §§ 487, 489, 493 pk. oraz §§ 36 i 37 ust. pras. jest zatem powyższe postanowienie uzasadnione. — Na oryginalne właściwe podpisy. Za zgodność (Podpis nieczytelny) starszy sekretarz.

Обіцянки і дійсність.

- 3) Кибалюк Нефіт, журналіст (УНДО).
- 4) Д-р Стахів Матвій, журналіст у Львові (УСРП).
- 5) Яськевич Петро, кооператор у Кремянці (УСРП).
- 6) Січковський Сергій, дрібний купець у Кремянці (УНДО).
- 7) Литецюк Данило, господар (УСРП).
- 8) Кравець Микита, робітник у Кремянці (УСРП).
- 9) Назар-Назарчук Федір, Панталія, пов. Дубно (УНДО).
- 10) Романюк Іван, кооператор у Почаєві (УНДО).

Виборча округа ч. 60 — Пинськ, Луцинець, Столин, Сарни.

- 1) Гладкий Гриць, редактор, Львів (УНДО).
- 2) Раєвський Василь, б. учитель, Сарни (УНДО).
- 3) о. Протоєрей Тхоржевський Вірослав, Камінь Шляхецький, пов. Кобрин (УНДО).
- 4) Дячок Пилип, селянин, місто Бережниця, пов. Сарни (УНДО).
- 5) Хруцький Сергій, б. гімн. проф. і б. пос., Антонівка, пов. Томашів Любельський (УНДО).

С Е Н А Т.

Львівське воевідство:

- 1) Инж. Павликовський Юліян, дир. Нар. Торг., Львів (УНДО).
- 2) Кисілевська Олена, журналістка, Коломия (УНДО).
- 3) Д-р Гарасимів Антін, адвокат, Стрий (УНДО).
- 4) Стронський Іван, емер. управитель всеюдн. школи, Львів (УНДО).
- 5) Рогуцький Микола, господар в Купнівчачах, воев. Львів (УСРП).
- 6) Пушкар Гринь, господар, Вербиця, пов. Рава Руська (УНДО).
- 7) Д-р Старосольський Володимир, адвокат у Львові (УСРП).
- 8) Грондзаль Созон, господар, Конотопи пов. Сокаль (УНДО).

Станиславівське воевідство:

- 1) Галушинський Михайло, б. сен. (УНДО).
- 2) Д-р Макух Іван, б. сенатор (УСРП).
- 3) Черкавський Олекса, б. сенатор (УНДО).
- 4) Гаджировський Юрко, господар (УНДО).
- 5) Д-р Навроцький Остап, адвокат у Делятині (УСРП).
- 6) Домбчевська Ірина зі Стрия (УНДО).
- 7) Лаврук Михайло, господар з Іспасу (УСРП).
- 8) Д-р Мурович Володимир, адвокат (УНДО).

Тернопільське воевідство:

- 1) Д-р Антін Горбачевський, адвокат (б. сенатор) УНДО.
- 2) Микола Загульський, господар, УНДО.
- 3) Василь Бараник, канд. адв. (б. сенатор) УНДО.

Волинське воевідство:

- 1) Іван Власовський, гімн. вчитель, Луцьк, УСРП.
- 2) Борис Козубський, зем. власник, Кремянець, УНДО.
- 3) Іван Бондарук, господар, Луцьк, УСРП.
- 4) Олександр Левчанівський, гімн. вчитель, Луцьк — безпартійний.
- 5) Микола Рогуцький, господар, с. Купнівчичі, воевідство львівське, УСРП.

Люблинське воевідство:

- 1) Галушинський Михайло, ем. гімн. проф., Львів (УНДО).
- 2) Рочняк Олександр, б. суддя, Замосте, вул. Люблинська 132/15 (УНДО).
- 3) Новосад Григор, господар, с. Покровка, Холмський повіт.
- 4) Д-р Горбачевський Антін, адвокат в Чорткові (УНДО).
- 5) Рудь Захарій, господар, Замосте, вул. Львівська.
- 6) Солдачук Іван, господар, с. Лазиска, Замостський повіт (УНДО).

— 0 —

Уневажнені виборчі листи.

Окружні виборчі комісії в різних містах уневажнили цілий ряд виборчих лист, польських і українських, послугуючись різними формалістичними кручками. Листу Українського і Білоруського Бльоку уневажнено, оскільки досі відомо, в двох округах: ч. 26 (Люблин-Холм-Любартив) і ч. 47 (Ярослав-Ряшів-Сянік-Кросно).

Польську опозиційну листу Центроліву ч. 7 уневажнено в багатьох округах, між іншим у краківській, де кандидує Дашинський. Наслідком цих уневажнень Центролів стватить коло 80 кандидатів.

Повні окружні листи

кандидатів Українського Виборчого Бльоку ч. 11.

Виборча округа ч. 27 — Замосте, Білгорай, і Томашів.

- 1) Галушинський Михайло, ем. гімн. проф., Львів (УНДО).
- 2) Рочняк Олександр, б. суддя, Замосте, вул. Любельська 132/15 (УНДО).
- 3) Гуль Василь, господар, Депултиче Руське, Холмський повіт.
- 4) Бодак Михайло, господар, Волиця Снятицька, Томашівського повіту.
- 5) Коман Григор, дрогомістр, Грубешів, вул. Сташца 7.
- 6) Карпюк Степан, господар, Тарноград, Білгорайського повіту.
- 7) Кохан Володимир, господар, Тудорковичі, Сокальський повіт (УНДО).
- 8) Радостовець Йосиф, б. урядовець, Замосте, вул. Нарутовича ч. 2 (УНДО).
- 9) Солдачук Іван, господар, с. Лазиска, Замостський повіт (УНДО).

Виборча округа ч. 28 — Красностав, Грубешів і Янів.

- 1) Коман Григор, дрогомістр, Грубешів, вул. Сташца 7.
- 2) Антонюк Павло, господар, с. Бородиця, Грубешівський повіт.
- 3) Кохан Володимир, господар, Тудорковичі, Сокальський повіт (УНДО).
- 4) Михальчук Михайло, господар, с. Бродок, Грубешівського повіту.

Виборча округа ч. 56 — Ковель, Любомль, Володимир Вол. і Горохів.

- 1) Хруцький Сергій, бувший гімн. проф., Антонівка, пов. Томашів Люб., б. посол, УНДО.
- 2) Ерстенюк Дмитро, прив. урядовець, Тьвів, УНДО.
- 3) Бунда Ефим, рільник, передмісте Володимира Біло-Береги, УНДО.

- 4) Жук Семен, рільник, село Підлісці, громада Берізці, пов. Кремянець, б. посол, УСРП.
- 5) Сосай Сильвестер рільник, Острівок передмістя Володимира, УНДО.
- 6) Власовський Іван, учитель, Луцьк, вул. Затише 1, б. сенатор, УСРП.
- 7) Черниш Степан кооператор, Володимир, вул. Понятовського 27, УНДО.
- 8) Кохан Володимир, рільник, Тудорковичі, пов. Сокаль, воев. Львів, б. посол УНДО.

До сойму з округи 57 — Луцьк, Рівно, Костопіль.

- 1) Зеновій Пеленський, журналіст, Львів, УНДО.
- 2) Антін Нівинський, кооператор, Здолбунів, УСРП.
- 3) Олександр Ковалевський, директор Українбанку, Луцьк, УНДО.
- 4) Д-р Михайло Матчак, журналіст, Львів, УСРП.
- 5) Сергій Вишнівський, прив. урядник, Луцьк, УНДО.
- 6) Микола Рогуцький, господар, с. Купнівчичі, воев. львівське, УСРП.
- 7) Олександр Кудря, господар, Степань на Костопільщині, УНДО.
- 8) Олекса Ільчук, господар, с. Пашуки на Рівенщині, УСРП.
- 9) Микола Негребецький, купець, Рівне, УНДО.
- 10) Зот Ніцель-Настюк, с. Студзьонка, пов. Рівне, УСРП.
- 11) Микола Столярчук, господар, с. Романів на Луччині, УНДО.

Виборча округа ч. 58 — Кремянець, Дубно і Здолбунів.

- 1) Жук Семен, учитель і б. посол (УСРП).
- 2) Нівинський Антін, кооператор зі Здолбунова (УСРП).

Ревізії й арештування у Львові.

Арештування голови УНДО д-ра Дм. Левицького і секретаря д-ра Л. Макарушки.

В четвер, 30. жовтня ц. р. рано поліція перевела ревізію в приватному мешканні голови Українського Національно-Демократичного Об'єднання і бувшого голови Українського Парляментарної Репрезентації, д-ра Дмитра Левицького, якого по переведеній ревізії арештовано. В тім самім часі переведено також ревізію в приватнім мешканні головного секретаря УНДО, д-ра Любомира Макарушки і також його арештовано.

В полудне тогож дня явилася поліція в кімнатах Секретаріату партії (в Народній Канцелярії при вул. Костюшка), поздймали урядові печатки зі столів і шаф, які наложили були на них в часі ревізії 21. вересня ц. р., і забрали всі акти. Вечером явилися знову представники влади і наложили печатки на входові двері, так що бюро Народної Канцелярії з тої пори є урядово замкнене.

Домівка Народної Канцелярії була центральним виборчим бюро Українського і Білоруського Бльоку. Однак, як довідуємося, наслідком запечатання Народної Канцелярії дальша діяльність Українського Виборчого Бльоку не припинилася.

АРЕШТУВАННЯ ГОЛОВНОГО РЕДАКТОРА „ДІЛА“.

В п'ятницю 31. жовтня ц. р. рано поліція увійшла до приватного мешкання головного редактора „Діла“ Василя Мудрого і перевела дуже докладну ревізію. Після того ред. В. Мудрого арештовано.

Від 10^{1/2}—3 год. тогож дня переведено ревізію в редакції й адміністрації „Діла“ та „Свободи“. Забрано всі папери зі стола гол. редактора В. Мудрого і його стіл та підручну шафу опечатано. Одночасно надзвичайно докладно

зревідовано столи всіх інших членів редакції, всі шафи й полиці, а також кімнати адміністрації й експедиції.

РЕВІЗІЯ Й АРЕШТУВАННЯ У СЕКРЕТАРІАТІ УКРАЇНСЬКОГО КЛЮБУ У ВАРШАВІ.

В п'ятницю рано урядовці політичної поліції прибули до соймового будинку у Варшаві та пред'явили наказ переведення ревізії в домівці Українського Клубу. Ревізію переведено в присутності команданта соймової сторожі. Забрано майже все, що находилося у столі секретаря Клубу та у двох великих шафах б. послів і сенаторів.

Ще вночі арештовано в приватному помешканні секретаря Українського Клубу Володимира Косоноцького, який є членом Головної Державної Виборчої Комісії, як делегат Українського і Білоруського Виборчого Бльоку. Арештовано також машиністку Українського Клубу Катерину Вишнівську.

ЗАПЕЧАТАННЯ КНИГАРНІ „РІДНОЇ ШКОЛИ“ У ЛЬВОВІ.

В п'ятницю вранці переведено поліційну ревізію в книгарні „Рідної Школи“ в будинку „Народної Гостинниці“ у Львові, після чого книгарню запечатано. Безпосередню причину до ревізії й запечатання книгарні дала ревізія в якосій селянина, який тількищо вийшов з книгарні з пакуночком книжок.

АРЕШТУВАННЯ ІНШИХ ДІЯЧІВ У ЛЬВОВІ.

В п'ятницю вранці переведено ревізію в мешканні адвоката д-ра Олександра Марітчака та самого його арештовано. Цікаво, що д-ра О. Марітчака три дні тому випущено на волю, після того, як арештовано його у зв'язку з поїздом по краю канадійця Дея. Арештовано також відомого громадянина п. Михайла Стефанівського, члена Народного Комітету.

Як живуть арештовані посли в Берестю.

Як доносить варшавська газета „Роботник“ арештовані посли, що находяться у військовій твердині в Берестю, польські та українські, є зовсім відтіяті від світа. Сидять вони по двох в одній келії, але так, що кождому послови полякови додано одного українця або білорусина. Не дістають ніяких книжок, газет ані тютюну. Навіть шахів для розривки їм відмовили.

Підчас останнього побуту слідчого судді Демната в Берестю в'язні просили його, щоби давали їм книжки і газети. Коли їм відмовлено, запротестували проти цього криками і биттям в двері. За те в'язнична управа покарала їх ріжними загостреннями.

В'язні піддані строгій військовій дисципліні. Перед кожним старшиною мусять стояти „позір“ і промовляти відповідним тоном. З цього приводу приходиться часто до прикрих непорозумінь. Коли в'язні ідуть купатися, убрання їх піддають дезінфекції, а коли це повторилось кілька разів, осталися з них тільки лахи. В часі кожної купелі в'язничний циркулік голить арештованим голови. Хто має гроші, може від часу до часу щось собі купити з військової кантини.

Польська школа для 6 дітей.

Німецька влада заложила, як пишуть німецькі газети, в місцевості Бомс на границі Західних Прус школу для польської національної меншости. Спершу зголосилося до цієї школи 18 польських дітей, але це число змаліло згодом до 8. Тепер ходить лишень шість хлопців і двоє дівчат, але школа існує дальше.

Цей факт говорить про себе дуже багато. Порівняння урядових практик з українським шкільництвом в Польщі полишаємо нашим читачам.

Більшовицька наука.

Комісаріят освіти Радянської України ухвалив скасувати катедру історії України при Українській Академії Наук в Києві. Історична секція, якої головою був проф. Грушевський, має бути розв'язана. Припинено також журнал „Україна“, що виходив під редакцією проф. Грушевського. Все тому, будьтоби згідані установи викладають історичні події на Україні незгідно з комуністичною наукою.

Крім того радянська влада розв'язала комуністичні організації при Білоруській Академії в Мінську. Причиною розв'язання була боротьба між білорусами і москалями в академії. На думку більшовиків ця академія не була осередком комунізму, але національної демократії, що хоче утворити білоруську національну республіку.

По широкому світі.

В РУМУНІЇ викрито велику шпигунську історію в користь більшовиків. В справу змішані деякі румунські достойники, між іншими начальник тайної поліції Попеску, що кермував цілою роботою. Арештовано сто кількадесят осіб. Осередком шпигунської акції був Відень, а звідси йшли прикази до шпигунів у Румунію. Вони вивідували тайни румунської армії, перекупивши офіцерів генерального штабу. Показалося, що більшовикам залежить дуже на Румунії, бо туди піде головний удар більшовицької армії у майбутній війні. Кажуть, що викрита шпигунська організація мала на меті убити румунського короля.

РЕВОЛЮЦІЮ В БРАЗИЛІЇ можна уважати покінченою. Владу в державі переняла військова диктатура, зложена з трьох генералів. Вправді прихильники давного уряду старалися повалити нову владу і пробували в Ріо де Жанейро та в кількох інших містах виступити з контр революцією, але її здавлено криваво. Які зміни потягне за собою бразилійський переворот в міжнародній політиці, покищо не знати. То певне, що уряд північно-американських зєдинених держав бразилійською революцією не вдоволений.

ПОВСТАННЯ НА КАВКАЗІ поширюється. В країні Азербейджані появились великі повстанчі відділи під командою Ромазана Оглуя. Коло Джебраїлу повстанці розбили відділ червоного війська, причому згинуло 600 вояків. Зате червона армія зрівнала чотири села з землею. В Баку арештовано 27 членів повстанчого комітету. Частина робітників страйкує. Між робітництвом ширяться відозви, щоби до нових робітничих рад не вибирати ні одного комуніста, щоби вернути право приватної власности та вільну торгівлю. В Грузії повстанці вбили 16 комуністів. Комунікація на Кавказі утруднена, так, що денеле ходять тільки панцирні поїзди.

Що діється в краю?

Ревізії переводить поліція по читальнях, кооперативах і інших українських установах, а також приватних домах. Між іншими такі ревізії були в Чортківщині, Олеську, Космачи, Станіславщині і т. д. Арештовано дальше багато української інтелігенції, а також селянства і робітництва. Із священників арештовані між іншими: о. П. Івахів із Зарудя пов. Тернопіль, о. Іздрик з Олеська, о. М. Гуньовський з Манівців пов. Тернопіль і о. Клепарчук з Черниці.

В Самборі арештували кооператора Остапа Коберського, кандидата з листи Українського Виборчого Бльоку у виборчій окрузі ч. 49 (Самбір) під замітом забурення публичного спокою.

В Болехові арештували адвоката д-ра Лисинецького.

В Здолбунові (на Волині) арештували між іншими б. українського посла А. Нивинського та його жінку, в Рівному б. посла О. Дроздовського, Як. Казимірського та кількох інших. По цілій Волині йдуть тепер арештування українських свідоміших громадян.

В Радехові арештовано другий раз адв. д-ра Яр. Селезінку та його жінку Ніну. Після першого арештування слідчий суддя в Золочеві випустив їх на волю. На двірці радехівська поліція арештувала їх вдруге під замітом шпיוнажі і відставила їх до Тернополя, а звідси до Золочева. Шпюнажі мали допуститися через те, що селян, які приходили до адвокатської канцелярії д-ра Селезінки за порадою в справі ревізій та арештовань, випитувалися подрібно про ті події а д-р Селезінка записував собі свідків.

З Бережан доносять, що з тамошної слідчої в'язниці вивезено кудись арештованих адвокатів, д-ра Вол. Бемка і д-ра М. Західного та б. посла Кузика. Говорять, що вивезли їх до тюрми в Білостоці.

Польські газети доносять, що нібито під час ревізії в о. Вол. Сухого в Болехові найшли „герб“, де зображений український вояк, що топче триголового змія, з яких одна є польського вояка, друга чеського, а третя румунського. У Гошові пов. Болехів в пароха о. Петра Стебника найшли нібито якісь військові предмети та пластові фотографії. У Підбережі пов. Станіславів у Мих. Качана найшли буцімто ножиці до перетинання дротів, обіжник УВО і записки протидержавного змісту, а в Дм. Вовка відозви. У Ганусівцях в М. Перкалі найшли нібито 3 багнети, ножиці та муніційну скриньку, в Гр. Чепиги льонт. Усіх трьох арештовано.

Проти польської опозиції.

Число арештованих бувших послів зростає, одночасно сипляться засуди на опозиційних діячів. Голова управи хлопської партії А. Валерон у Варшаві мав останніми часами три судові процеси за оголошення друком відозв, звернених проти теперішньої влади. Дістав по три місяці в'язниці, разом 9 місяців.

В Соснівці відбувся судовий процес проти б. посла Квепінського з польської соціалістичної партії. Закинули йому, що на одному вічу закликав робітників до загального страйку і грозив маршем на Варшаву, щоби усунути теперішній уряд. Засудили його на рік в'язниці в твердині. Квепінський знавний з того, що про-

сидів 10 літ в царській тюрмі в боротьбі за визволення Польщі.

В Лодзі засудили за подібну справу б. німецького соціалістичного посла Зербе на 6 місяців в'язниці. В Люблині засудили б. посла Стан. Кострубалу з партії „Визволене“ на місяць арешту за промову на вічу.

В Добромишлі арештували б. польського посла Павловського під закидом державної зради і забурення спокою. — Павловський, член хлопської партії, кандидує на першому місці листи Центроліву в перемиській окрузі.

На приказ слідчого судді в Яслі арештували в селі Врублевій б. посла Мадейчика з партії П'яст. Йому закидують протидержавну діяльність

Ратуйте „Рідну Школу“!

Ще в початках національного відродження створив український нарід „Рідну Школу“ (Українське Педагогічне Товариство) для зберігання української молоді від шкідливих впливів, для оборони прав народу на рідне виховання.

До часу світової війни мала ця установа поважний дорібок. Вона не тільки воскресила традицію рідного виховання, але й численними своїми школами та виховними заведеннями з успіхом проводила в життя ідею свого виховання.

По закінченні світової війни почав український нарід поносити наслідки програної у визвольній боротьбі. Тоді то спираючися на § 8. версайського договору з 1919 р. вставленого в конституцію Польщі як арт. 110, поширила „Рідна Школа“ свою діяльність до того, що її бюджет на 1930-31 рік обчислений на 2.200.000 зол., себто 250.000 доларів. В останніх часах потерпіла „Рідна Школа“ чимало важких ударів чи то у знищенню будинків чи інвентаря, а найважніше — в усуненню від праці на полі народного виховання довголітніх працівників наслідком закриття шкіл (у Рогатині, Станиславові, Чорткові).

„Рідна Школа“ не здержувала ніколи природного розгону української стихії й дозволяла засновувати свої школи всюди там, де заходила для цього оправдана потреба. А не здержувала тому, бо вірила, що свідомо українська маса не

відкаже потрібних засобів. І не перечекалися. Жертвенність, головне і майже одиноке джерело доходів „Рідної Школи“ зростало з року на рік. Зроста й останнього року на 17.000 золот. у порівнянні з попереднім роком. Цього року ця жертвенність мусить дати до самої Централі 380.000 золотих, щоби „Рідна Школа“ могла взагалі утриматися.

Останнього місяця жертвенність упала до такої низької суми, яка не вистає навіть на відсотки від догів. Учителству не виплачено у Львові за жовтень, а в деяких місцях за вересень, ба й за серпень. Алеж цілий нарід має супроти них зобов'язання. Вони ж виховавці його дітей.

Через своїх представників нарід заєдно домагається на загальних з'їздах заснування нових приватних шкіл. Тому цілий нарід мусить дати засоби на їх утримання, вивінування, доповнення й відбудову.

Тому звертаємося до всіх українців та організацій, щоби негайно визначною грошевою допомогою дали „Рідній Школі“ спромогу перетривати цей важкий час. Здаємо собі як слід справу з того стану, в якому знаходиться тепер наш нарід. Але здаємо собі й з того справу, що найменше зволікання з визначною допомогою може спричинити наглий упадок „Рідної Школи“.

Зрілий нарід до цього не допустить.
ГОЛОВНА УПРАВА „РІДНОЇ ШКОЛИ“.

Подумайте про це.

Всі то знаємо, що хлібороб продає своє вбіже м'яке за безцін, але хліб з того збіжа по містах втрое дорожчий. Селянин продає жито по 12 зл., а пшеницю по 17 зл. за 100 кг., але кілограм житнього хліба у Львові коштує 40 гр., значить, 100 кг. малиби коштувати коло 40 зл. Те саме з мясом. Хлібороб продає різникам живі штуки по 1 зл. за кілько живої ваги, але 1 кг. шинки у Львові коштує 6 зл. 40 гр., а у Варшаві до 9 зл.

Нехай пекарі і різники доказують як хочуть, що такі ціни хліба і м'ясних виробів мусять бути, то всетаки такі ціни не є оправдані. Ріжниця в цінах між сирими плодами і їх виробами є рішучо за велика і вона остає в кишенях пекарів і різників, а навіть збогачує їх тоді, коли вони нарікають на високі податки.

У Швайцарії була недавно також така ріжниця в цінах. Різники продавали м'ясо і м'ясні вироби по цінах, які далеко відбігали від цін живої ваги. Це доводило до крайности ріжників і споживачів. Тоді ріжники взялися до продажі битого м'яса, а навіть зачали закладати по селах кооперативні вудженярні й продавати готові масарські вироби. Тоді різники і масарі почали спускати ціни, але було вже запізно. Один за другим почали замикатися свої інтереси, так що осталась ледви четвертина різників.

Подібний голос чуємо сьогодні по селах Польщі. Всюди йдуть голоси за тим, щоби закласти по селах масарні. Вже недавно, як пишуть польські газети, у Варшаві має повстися вудженянина сільського виробу, далеко дешевша від виробу міського.

У Львові та в інших наших містах якось про це не чувати, бо наше село ще не думає про поправу цін своїх продуктів. А крайня пора подумати.

За „Добрутом“.

Нові книжки і видання.

ЖІНОЧА ДОЛЯ, практичний календар-подарник для українського жіноцтва на 1931 р. Накладом редакції часопису „Жіноча Доля“ в Коломиї. Сторін 160 + календарна й інформаційна частина. -- Книжка визначається інтересним змістом, на який зложилися між іншими статті: В чіях руках розвіє наша кооперація? Ряд статей д-ра О. Яременка і д-ра С. Парфановича про домашню господарку та гігієну домового життя, практичні поради Костя Мазуренка і Я. Чорнобривого, інж. Гнатковського про садівництво й городництво, спомини А. Чайковського й У. Кравченка про Н. Кобринську та багато іншого. Книжка цікава для кожної української жінки, міщанки та селянки.

Ген М. Омелянович-Павленко: СПОМИНИ. Накладом Української Видавничої Спілки у Львові 1930. Сторін 64. — Автор, бувший командант Української Галицької Армії з 1919 р., займається подіями в роках 1917 і 1918 на Придніпрянській Україні в часі російської революції та будівництва української держави. Книжка є цінним причинком до найновішої української історії.

НОВИНКИ.

— **Новий поділ Львова на дільниці** переведено наслідком прилучення підміських громад до міста. Великий Львів поділено тепер на 9 дільниць (доси було 6). Села Козельники і Кульпарків прилучено до I. дільниці, Кривчичі до IV., частина Богданівки до VI., з решти Богданівки, частини Кульпаркова, Сигнівки, Білогорщі і частини Клепарова утворено VII. дільницю, з решти Клепарова, Голоска і Замарстинова VIII., а зі Знесіння і частини теперішньої III. дільниці IX.

— **Великі злодії.** Начальник правного бюро варшавського магістрату Г. Домбровський вкрав коло 100 тисяч зл. і втік. — У варшавській Касі Хорих касієр Червінський вкрав 20 тисяч зл. Кажуть, що в тій касі є ще більше крадежій. — Почтового урядовця Рознера у Львові засудили на 6 місяців тюрми за крадіж 14.609 зл.

— **Американські листи** не доходять чисто до до рук адресарів, бо крадуть їх на поchtі. На головній двірці у Львові арештовано підурядника Василя Паньчака за крадіж американських листів, з яких витягав долари. — Подібний випадок стався на поchtі, де арештовано листоноса Людвика Цицуляка, при котрім нашли три американські листи.

— **Крадіж в потягу.** В переділї I. класи особового поїзду, що їхав з Бучача до Станиславова, хтось украв Ст. Баліцкому, директору каси ошадности в Бучачі, дві валізи. В одній була гардероба, в другій 2 тисячі доларів і багато документів.

— **Напад на поchtове авто.** На гостинці коло Будзінфца заставлено, як доносить з Катовиць, колоди дерева і поchtовий самохід мусів стати. Тоді вискочило з ліса трьох замаскованих людей, вирвали шоферови револьвер і ключі від воза, порозпорювали мішки і забрали різні пакунки та 400 німецьких маток готівкою. Потім замкнули шофера в самоході і втікли.

— **Напад на поchtовий віз.** На дорозі, що веде з Томашова до Белзця, напало на поchtовий віз 5 людей, вбили візника Станислава Гупку, тяжко зранили Б. Ігнатюка і зрабували 13.720 зл. готівкою та грошеві листи.

— **Всюди те саме.** До складу тютюню В. Комасевича в Добромилі вломилися вночі злодії і забрали 1.260 доларів та 7.230 зл.

— **„Стшелец“ убив вїйта.** В Курниках пов. Збараж член місцевого „Стшельца“ убив вїйта Францішка Шелігу, поляка, стріливши йому з кріса в живіт. Убийника вправді арештовано, але впливові поляки стараються, щоби його пустили на волю.

— **Роздертий гранатою.** В селі Рибниках пов. Бережани 22-літній Атанас Гринишин розбирав гранату з часів світової війни. Граната вибухла й розірвала його на кусники.

— **Марнотратник.** Майор Станислав Кравс у Львові любив забавитися і погуляти. Познакомившись з одною танцюристкою, прогуляв з нею всі свої гроші і гроші жінки, а вкінці сягнув і по військовій гроші в сумі 20 тисяч зл., призначені на виплату заслуженим рядовим. Вкінці справа вийшла на верх, його мали арештувати і поставити перед суд, але він утік з танцюристкою за границю.

— **Убив батька.** В Озерянах пов. Бучач 20-літній Василь Гриньків посварився зі своїм 66-літнім батьком Богданом і пробив його ножем на смерть.

— **Капітан застрілив капітана.** В інституті фізичного виховання у Варшаві капітан-лікар д-р Шидловський убив капітана-лікаря Павелка. Вони здавна ворогували зі собою, аж 30. жовтня Шидловський вистрілів до свого противника шість разів. Д-р Павелек вибіг на коридор і там упав мертвий. Вбивника арештовано.

Останні вісти.

Новий удар українському шкільництву.

З Дрогобича наспіла сумна вістка, що польська влада замкнула й опечатала тамошню українську приватну гімназію „Рідної Школи“. Після розв'язання державної української гімназії в Тернополі, приватної гімназії „Рідної Школи“ в Рогатині і народної школи „Рідної Школи“ в Чорткові це новий важкий удар українському шкільництву.

ДОПИСИ.

ЧЕРНЕВА ПОВ. МОСТИСКА. (Історія напису на школі). Ще перед війною побудовано в Черневі 4-класову поxерхову школу. Патріотична громадська рада і місцева шкільна рада вистаралися у шкільної австрійської влади, що цю школу названо іменем Тараса Шевченка. В тій цілі зроблено великі залізні букви та вцементовано їх на стіні над входовими дверима. Напис цей перебув російську інвазію і українсько-польську війну. Аж дня 21. жовтня ц. р. приїхав до Чернева староста Сенкевич і приказав вїтовти напис зняти, що перестрашений вїт і зробив, складаючи відорвані залізні букви у шкільній канцелярії. Але й на тім не скінчилося, бо староста приказав за кілька днів ці букви доставити в переховання до староства. Вїт виняв підводу, відставив букви до Мостиськ і зложив їх у возівні в будинку староства.

РАВЩИНА. (Нові тягари для громад). Равське староство приказало многим громадам виставляти нічні варти, що мають пильнувати польські фільварки перед підпалами та залізниці й гостинці перед знищенням. Вільних від тих варт є тільки 26 громад, переважно з польським або німецьким населенням. Кожда варта має одного команданта і двох заступників. Командантами встановлено людей „левних“, головно поляків, що мають право користуватися зброєю, а громади обов'язані давати їм винагороду, яка рівняється подвійному зарібкови рільного робітника. Варті мають робити службу днями і ночами, тому на громади наложено обов'язок дати їх командантам відповідне приміщення зі світлом, а навіть опалом. Вкінці сказано в старостинському розпорядку, що польська людність інтересованих громад не може поносити цього тягару, наложеного на громаду, а власники або державці фільварків можуть, як хочуть, причинятися до грошевих коштів, і то найбільше в одній третині або половині.

Конкурс.

Вписи до господарсько-садівничої школи Т-ва „Просвіта“ в Милованню на рік 1931.

Шкільний рік в одиорічній господарсько-садівничій школі Т-ва „Просвіта“ в Милованню розпочинається 20. січня 1931 р. і триватиме до 20. грудня 1931 р.

Головний Виділ Т-ва „Просвіта“ у Львові проголошує вписи на прийяття до школи 40 учеників з приміщенням в приюті під такими умовами:

1. Зголосуватися можуть мушнини в віці 16—24 літ, що скінчили народню школу.

2. Оплата за приміщення в шкільнім приюті, опал і світло вноситься 5 зол. місячно. Вписове 15 зол. на початку шкільного року. Наука в школі безплатна. Прохарчовання одержуть ученики в кооперативній харчівній школі, веденій учениками під доглядом учителя за оплатою 35—40 зол. місячно.

3. Кождий ученик має мати одіж (в тім одіж до праці), 4 пари біля, 4 ручники, 2 простирала, подушку, поxровець, сінник, а також ложку, виделку, ніж, тарілку мисочку і півлітрове горня (бляшане поливане).

4. Родичі чи опікуни зобов'язуються письменно платити за удержання і приміщення щомісяця з гори.

Навчання в школі в знімї головно теоретичне, в літї головно практичне.

Зголошення до школи належить вносити поручено на адресу: Господарсько-садівничя школа Т-ва „Просвіта“ в Милованню, п. Стриганці, н/Дн. (Stryhanec). До зголошення належить долучити останнє шкільне свідоцтво, посвідок рогиців, що зобов'язуються платити за ученика і значки на 75 сот. на відповідь. Про прийяття і день приїзду повідомить управа школи по 15. грудня 1930 р. — Головний Виділ Т-ва „Просвіта“.

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

11

